

“TRIỂN VỌNG...”

“Cầu nguyện với Đức Chúa Trời không phải chỉ là đến với Ngài để cầu xin những điều gì đó. Trên hết, sự cầu nguyện là một sự tương giao với Đức Chúa Trời và là một trạng thái được đặt mình dưới quyền năng của sự thánh khiết và tình yêu thương của Ngài cho đến chừng Ngài ngự trị trên chúng ta và in sâu vào toàn bộ bản chất của chúng ta tính hạ mình của Đức Chúa Jêsus Christ, và đó cũng chính là bí quyết của sự thờ phượng.”

Nếu bây giờ chúng ta đã được giải thoát khỏi tội thiếu cầu nguyện và đã hiểu được làm thế nào để có thể tiếp tục kinh nghiệm được sự giải thoát ấy thì kết quả của sự tự do của chúng ta là gì? Những ai nhận thức được một cách đúng đắn về điều ấy, với một sự nghiêm túc và bền chí đã được đổi mới, sẽ theo đuổi cho có được kết quả của sự tự do ấy. Chắc chắn đời sống và sự kinh nghiệm của người ấy sẽ là một bằng chứng cho việc họ đã nắm bắt được một điều gì đó có giá trị không kể xiết được. Họ sẽ là một bằng chứng sống động của mỗi phúc hạnh mà sự đắc thắng ấy đã đem lại.

Hãy suy nghĩ về sự tin quyết trong Đức Chúa Cha để nó sẽ thế chỗ cho sự ô nơ và sự tự lên án trước đây đã từng một thời là điểm đặc trưng của đời sống chúng ta. Hãy suy nghĩ về sự ý thức sâu sắc mà ân điển toàn năng của Đức Chúa Trời đã thực hiện một số điều nhất định trong chúng ta để chứng minh cho chúng ta thấy mình có mang hình ảnh của Ngài và xứng hiệp đối với một đời sống tương thông cùng Ngài cũng như dọn mình để làm vinh hiển Ngài. Cho dầu có bị ám ảnh về tình trạng vô nghĩa của chúng ta, hãy suy nghĩ làm thế nào để chúng ta có thể sống như con cái thật của Vua Thiên Thượng trong mối tương thông với Cha mình, và có thể hiển thị đặc điểm của Đức Chúa Jêsus chúng ta trong mỗi thông công với Cha Ngài lúc Ngài còn ở trong thân trạng trên thế gian. Hãy suy nghĩ phải làm thế nào để thì giờ cầu nguyện trở thành thì giờ sung sướng nhất trong ngày của chúng ta, và làm thế nào để Đức Chúa Trời có thể sử dụng chúng ta góp phần vào chương trình của Ngài, và có thể biến chúng ta thành suối nguồn phúc hạnh cho thế giới chung quanh chúng ta.

Người giảng luận phải học biết cách tiếp nhận sứ điệp thực sự từ Đức Chúa Trời, nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh, và rồi chuyển đến hội chúng cũng chính trong quyền năng ấy. Người ấy phải biết nhờ vào đâu mà mình có thể được đầy đầy được

tình yêu thương và lòng nhiệt thành vốn là những điều ban năng lực cho mình để có thể làm mục vụ qua việc thăm viếng, gặp gỡ từng cá nhân trong một tâm thế đầy thấu cảm dịu dàng. Người ấy có thể nói như Sứ Đồ PhaoLô rằng “*Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi*”^[1], và rằng “*Chúng ta nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn tội lỗi*”^[2], “*Chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài xin anh em: Hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời*”^[3]. Đây không phải là một giấc mơ hão huyền hay là sản phẩm của sự hoang tưởng. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta gương chứng ở Sứ Đồ PhaoLô làm minh họa để rồi, cho dầu chúng ta có nhiều khác biệt với vị Sứ Đồ ấy về ân tứ và về ơn gọi, chúng ta vẫn cứ thể nghiệm được ân điển dư dật từ Thiên Thượng vốn giúp chúng ta có thể làm được mọi sự cho Ngài.

Có một triển vọng mở ra cho chúng ta để chúng ta có thể dâng mình dự phần làm người cầu thay nhằm thực hiện một công việc lớn là mang lấy trong lòng gánh nặng về mọi nhu cầu của Hội Thánh và toàn thế giới. Sứ Đồ PhaoLô đã cố đánh thức mọi người thời bấy giờ cầu nguyện cho các thánh đồ, và ông cho chúng ta biết về gánh nặng mà ông dành cho những người chưa bao giờ biết mặt^[3]. Với sự hiện diện trong thân xác, Sứ Đồ PhaoLô bị ràng buộc bởi thời gian và nơi chốn, thế nhưng trong Đức Thánh Linh ông có quyền năng Thánh Linh và Danh của Chúa Cứu Thế Jêsus để cầu nguyện cho những người chưa được nghe về Chúa Cứu Thế có thể tiếp nhận được phước hạnh. Cùng với cuộc sống trong mối quan hệ với mọi người trên đời, dầu ở xa hay ở gần, Sứ Đồ PhaoLô còn sống một đời sống khác, một đời sống thiên đàng, là một cuộc sống của tình yêu thương và của quyền năng kỳ diệu trong sự cầu nguyện mà ông đã dày công theo đuổi. Khó lòng cho chúng ta có thể hình dung hết được quyền năng mà Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ xuống cho những người biết cầu nguyện trừ phi chúng ta được giải thoát khỏi tội thiếu cầu nguyện để cầu nguyện được với một sự mạnh mẽ chạm đến tận thiên đàng mà đem phước hạnh xuống trong Danh toàn năng của Đức Chúa Jêsus Christ.

Quả thật là một triển vọng lớn lao! Cầu xin các Mục Sư và Giáo Sĩ được nhờ ơn Đức Chúa Trời mà bước vào trong sự cầu nguyện, chúng ta hãy ước ao cho họ có năng lực ấy gấp đôi cùng với đức tin và sự vui mừng! Được như thế sẽ đem lại biết bao là thay đổi trong sự giảng dạy, trong các buổi nhóm cầu nguyện, và trong mỗi thông công với tha nhân! *Thật là một quyền năng dịu êm cho đời sống tâm linh để được thánh hóa nhờ mối tương thông với Đức Chúa Trời và với tình yêu của Ngài trong Đức Chúa Jêsus Christ!* Thật là một tác động tuyệt vời có thể thực hành trong đời sống

^[1] Phil. 4:13.

^[2] Rô. 8:37.

^[3] 2Cô. 5:20.

^[3] Côl. 2:1.

của kẻ tin nhằm thúc giục họ tiến lên trong công việc cầu thay! Tác động ấy sẽ lớn lao biết chừng nào giữa vòng Hội Thánh và người ngoại! Thật là một quyền năng mạnh mẽ có thể ảnh hưởng được trên biết bao người chần bầy và Hội Thánh khác cũng như những người biết Đức Chúa Trời sẽ sử dụng chúng ta như thế nào cho Hội Thánh của Ngài trên thế gian này! Thật đáng cho chúng ta hy sinh mọi sự và khẩn cầu Đức Chúa Trời một cách không ngừng nghỉ để Ngài ban cho chúng ta một sự đắc thắng thực sự và trọn vẹn đối với tội thiếu cầu nguyện đã từng làm vấy bẩn đời sống của chúng ta.

Tại sao phải viết về những điều này và quá đề cao về mọi phước hạnh của sự đắc thắng trên tội thiếu cầu nguyện và về những điều cướp lấy mất của chúng ta một cách tàn bạo quyền năng mà Đức Chúa Trời đã dự bị sẵn cho chúng ta? Ấy là vì những cách suy nghĩ hạn hẹp mà chúng ta từng có về các lời hứa và quyền năng của Đức Chúa Trời; và vì chúng ta thường thiên về sự tái phạm, thiên về việc hạn chế quyền năng của Đức Chúa Trời, và thiên về việc cho rằng Ngài sẽ không thể làm được những điều quá lớn cho chúng ta. Có được một sự nhận thức tươi mới về Đức Chúa Trời trong nội tâm là một điều vinh hiển lớn lao. Tuy thế, đó cũng chỉ mới là sự khởi đầu. Điều còn lớn hơn và vinh hiển hơn sẽ là một sự nhận thức về Đức Chúa Trời như là Đấng Toàn Năng độc nhất vô nhị và biết ngửa trông nơi Thánh Linh Ngài mở toang tấm lòng và khối óc chúng ta ra để đón nhận những điều vĩ đại, những điều mới mẻ mà Ngài muốn trao ban cho những ai biết ngửa trông nơi Ngài.

Ý định của Đức Chúa Trời là khích lệ cho đức tin và làm cho con cái và tôi tớ Ngài thấy được rằng họ sẽ không thể nào hiểu được mà phải nương cậy vào sự vĩ đại và sự toàn năng của Đức Chúa Trời, để rồi họ có thể hiểu một cách chính xác và trong một tinh thần trẻ thơ đối với lời của Chúa rằng *“Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trở hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng...”* (Êph. 3:20). Như vậy, chúng ta có thể thấy được rằng Đức Chúa Trời của chúng ta thật là vĩ đại và vinh hiển biết bao!

Có người sẽ nêu lên câu hỏi: “Liệu có nguy cơ về một sự đắc thắng nhất định nào đó trở thành một sự cám dỗ và dẫn đến sự coi thường và sự kiêu ngạo hay không?”. Hiển nhiên là có. Tất cả những gì tốt đẹp nhất trên thế gian này đều có thể bị dẫn đến chỗ lạm dụng. Vậy thì, làm thế nào để chúng ta có thể tránh khỏi tình trạng ấy? Chẳng có thể nhờ gì khác ngoài một sự cầu nguyện đích thực là điều có thể đem chúng ta vào trong mối giao tiếp với Đức Chúa Trời. Sự thánh khiết của Đức Chúa Trời được truy cập qua sự cầu nguyện sẽ xóa bỏ được tình trạng tội lỗi của chúng ta. Sự toàn năng và sự vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ làm cho chúng ta cảm nhận được tính vô nghĩa của mình. Sự tương giao với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ sẽ đem chúng ta đến chỗ kinh nghiệm được rằng chẳng có điều gì tốt trong chúng ta cả, và chúng ta chỉ có thể có sự tương giao với Đức Chúa Trời khi nào mà

đức tin của chúng ta đem chúng ta được đến chỗ hạ mình như chính Chúa Cứu Thế Jêsus đã hạ mình, và chúng ta thực sự sống trong Chúa Cứu Thế Jêsus như chính Ngài ở trong Đức Chúa Cha vậy.

Cầu nguyện với Đức Chúa Trời không phải chỉ là đến với Ngài để cầu xin những điều gì đó. *Trên hết, sự cầu nguyện là một sự tương giao với Đức Chúa Trời và là một trạng thái được đặt mình dưới quyền năng của sự thánh khiết và tình yêu thương của Ngài cho đến chừng Ngài ngự trị trên chúng ta và in sâu vào toàn bộ bản chất của chúng ta tính hạ mình của Đức Chúa Jêsus Christ, và đó cũng chính là bí quyết của sự thờ phượng.*

Vâng, chính trong Chúa Cứu Thế Jêsus mà chúng ta được đến gần Đức Chúa Cha như đối với những người đã theo Ngài trọn đời mình và đã chết trong Ngài, như những người mà Ngài đã sống trong họ và ban năng lực cho họ nói được rằng *“Tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi”* ^[4]. Những gì chúng ta đã nói về công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ làm trong chúng ta để giải thoát chúng ta ra khỏi tội thiếu cầu nguyện là nghiêm đúng không chỉ đối với sự khởi đầu của đời sống cầu nguyện nhưng cũng nghiêm đúng trên niềm vui mà sự kinh nghiệm mới mẻ về quyền năng cầu nguyện tạo ra cho chúng ta, nó nghiêm đúng trong toàn bộ mọi ngày sống trong đời sống cầu nguyện của chúng ta. “Qua Ngài” chúng ta có được lối đến gần với Đức Chúa Cha. Trong cách ấy, cũng như trong toàn bộ đời sống cầu nguyện, Chúa Cứu Thế là tất cả. Những người biết cầu nguyện chẳng còn thấy gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus.

Cầu xin Đức Chúa Trời củng cố cho chúng ta một niềm tin rằng có một sự đắc thắng để dành cho chúng ta, và rằng mọi phước hạnh là cao vượt hẳn lên trên những gì lòng người có thể nghĩ ra được! Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều này cho tất cả những ai yêu mến Ngài.

“²⁰Vả, Đức Chúa Trời, bởi quyền lực cảm động trong chúng ta, có thể làm trở hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng, ²¹nguyện Ngài được vinh hiển trong Hội thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải các thời đại, đời đời vô cùng! Amen.” (Êph. 3:20-21)

(Rev. Đoàn Nhật Tân, Ph. D.)

^[4] Gal. 2:20.